

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 12 lutego 1924 r.

o zastosowaniu stałej jednostki do podatku od przedsiębiorstw wędrownych na obszarze górnośląskiej części województwa śląskiego.

Na mocy art. 1, 5, 6 i 11 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. o zastosowaniu stałej jednostki do obliczania danin, niektórych innych dochodów publicznych oraz kredytów, udzielanych przez instytucje państwowe i samorządowe (Dz. U. R. P. № 127 poz. 1044), zarządza się co następuje:

§ 1. Kwoty odnoszące się do podatku od przedsiębiorstw wędrownych wyrażone w markach niemieckich w ustawie pruskiej z 3 lipca 1876 (Zb. ust. pr., str. 247) przelicza się na franki złote według przeciętnej: 1 frank = 0,80 mkn.

W szczególności przelicza się:

1) w części pierwszej § 9 kwotę 48 mkn. na kwotę 60 franków złotych;
 w ustępie 1 § 9 kwoty 36, 24, 18, 12 i 6 mkn. na kwoty 45, 30, 22, 15 i 7 franków złotych;
 w ustępie 2 § 9 kwoty 72, 96 albo 144 mkn. na kwoty 90, 120 albo 180 franków złotych;
 w części trzeciej lit. a. § 9 kwotę 6 mkn. na kwotę 7 franków złotych;
 w części trzeciej lit. b. § 9 kwoty 12 i 6 mkn. na kwoty 15 i 7 franków złotych;
 w części ostatniej § 9 kwotę 24 mkn. na kwotę 30 franków złotych;

2) w § 20 kwotę 48 mkn. na kwotę 60 franków złotych;

3) w § 24 i 25 kwotę — od 1 do 36 mkn. na kwotę — od 1 do 37 franków złotych.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie na obszarze górnośląskiej części województwa śląskiego z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1924 r.

Minister Skarbu: *W. Grabski*